

HARMINCHÁROM TÉNY: TANULMÁNY A HELYZETI IGAZSÁGRÓL

Dr. Arnold Fruchtenbaum

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS

- A. A „Krisztusban” kifejezés meghatározása
- B. Helyzet és gyakorlat
- C. Az új helyzetbe lépés eszköze
- D. A helyzeti igazságot érintő két kulcsfontosságú igazság
  - 1. A forrás
  - 2. A hívő tekintélyének alapja
- E. Védelem a Sátán ellen
- F. Velejárók

I. MEGVÁLTÁS

II. MEGBÉKÉLÉS

III. ENGESZTELÉS

IV. MEGBOCSÁTÁS

V. MEGIGAZULÁS

VI. MEGDICSŐÜLÉS

VII. SZABADÍTÁS

VIII. KÖRÜLMETÉLÉS

IX. ELFOGADOTTAK VAGYUNK ISTEN ELŐTT

X. A SZENTLÉLEK ZSENGÉJE

XI. ISTEN ÖRÖK TERVÉBEN

XII. A SZIKLÁRA ALAPOZVA: A MESSIÁS

XIII. KÖZELVALÓKKÁ LETTÜNK

XIV. SZENT ÉS KIRÁLYI PAPSÁG TAGJAI

XV. ÁTHELYEZÉS ISTEN KIRÁLYSÁGÁBA

XVI. VÁLASZTOTT NEMZETSÉG: SZENT NEMZET, MEGTARTÁSRA VALÓ NÉP

XVII. MENNYEI ÁLLAMPOLGÁROK

XVIII. ISTEN CSALÁDJÁBAN

XIX. ÖRÖKBEFOGADÁS

XX. ISTEN GYERMEKEI

XXI. A SZENTEK KÖZÖSSÉGÉNEK RÉSZESE

XXII. A VILÁG VILÁGOSSÁGA

XXIII. MENNYEI KAPCSOLATOK

XXIV. TELJESSÉG

XXV. RENDELKEZIK MINDEN LELKI ÁLDÁSSAL

XXVI. AJÁNDÉK ISTENTŐL AZ ATYÁTÓL ISTENNEK A FIÚNAK

XXVII. A MESSIÁS ÖRÖKSÉGE

XXVIII. ÖRÖKÖSÖK

XXIX. MEGSZABADULT A TÖRVÉNYTŐL

XXX. AZ Ó EMBER ÍTÉLETE, ÚJ JÁRÁS

XXXI. EGYESÜLT AZ ATYÁVAL, A FIÚVAL, ÉS A SZENTLÉLEKKEL

XXXII. ISTENHEZ MENETEL

XXXIII. ISTEN BŐSÉGES TÖRŐDÉSE

KÖVETKEZTETÉS

Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben. Efézus 1:6

Tanulmányunk arról a harminchárom tényről szól, ami minden egyes hívővel megtörténik a megtérése pillanatában. Ezekre teológiailag néha úgy utalnak, mint helyzeti igazság, vagyis ami a hívőre *Krisztusban* vagy a Messiásban lévő helyzete miatt igaz. Úgy is ismeretes, mint a hívő azonosulása a Messiással; a hívő üdvösségének eredményeként egységben van a Messiással.

BEVEZETÉS

A. A „Krisztusban” kifejezés meghatározása

Pál írásaiban szinte kivétel nélkül találunk ilyen kifejezéseket: *Krisztusban, Jézusban, Jézus Krisztusban, Krisztus Jézusban, Őbenne, akiben*. Pál ezeket szakkifejezéseként használja, és arra utal általuk, hogy valami a hívő Messiásban lévő helyzete miatt igaz. A Krisztusban lenni páli teológiája a hívő egységére utal a Messiással. A megváltott ember feltámadott életben lévő új helyzetére utal.

B. Helyzet és gyakorlat

Ezen a ponton talán bölcs dolog különbséget tennünk a hívő helyzete és gyakorlata között. A hívő helyzete az, ahogyan Isten látja őt a Messiásban, és nem a valóságos állapota.

A hívőnek meg kell próbálnia a gyakorlati életét a helyzeti állapotával összhangban tartani. A Szentlélek minden munkája és megszentelő cselekedete arra irányul, hogy a hívő életét, a mindennapi gyakorlatát a Messiásban elért helyzetéhez szabja.

C. Az új helyzetbe lépés eszköze

Ebbe az új helyzetbe a hívő a Szentlélek keresztelő munkáján keresztül lép be. Ez I. Korinthus 12:13 lényege: *Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.*

A hívők a Lélek keresztségével lépnek be a Messiás testébe. Ezért olyan egyedi a Lélek keresztség az egyházban. Apostolok Cselekedetei 2 előtt ez nem tartozott a Szentlélek szolgálatai közé, és az egyház elragadtatása után sem fogja ellátni ezt a szolgálatot. Ez a szolgálat kizárólag az egyháznak, a Messiás testének adatott, és a hívő a Szentlélek keresztelő munkáján át kerül ebbe az új helyzetébe.

D. A helyzeti igazságot érintő két kulcsfontosságú igazság

1. A forrás

Először is, a forrás Isten kegyelme. A hívő Messiásban lévő helyzetének, ennek a harminchárom dolognak a forrása, Isten kegyelme. Erre Efézus 1:6 mutat rá: *Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben.*

A *szerelmesben* kifejezés egyenlő a „Messiásban” kifejezéssel. A hívő Messiásban lévő, az igazságbeli helyzete, ez a harminchárom dolog mind Isten kegyelmének az eredménye.

Efézus 2:7-ben Pál később így ír: *hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.*

A *Krisztus Jézusban* helyzeti kifejezéssel Pál kijelenti, hogy a hívő helyzete az ő *kegyelme gazdagságának* eredménye.

Ezekből az ígéresek közül először azt tanuljuk meg, hogy a helyzeti igazság forrása Isten kegyelme.

2. A hívő tekintélyének alapja

A másik lényeges kijelentés az Írásban a helyzeti igazságról, hogy ez a hívő tekintélyének alapja. A lelki életben lévő tekintély a hívő Messiásban lévő helyzetén alapul. Ezt Efézus 1:18-19 tanítja: *és világosítsa meg értelmek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, és mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint.*

A hívő helyzetével együtt jár a tekintély. A hívő tekintélyének alapja a helyzetében van. Ahogy egy őrmester, főhadnagy, ezredes, vagy tábornok helyzete is bizonyos tekintélyt hordoz magával, úgy a hívő Messiásban lévő helyzete is. Ha egy főhadnaggyá kinevezett őrmester nem ismer mindent, ami a főhadnagy helyzetével együtt jár, továbbra is őrmesteri szinten fog tevékenykedni. Ezért van az, hogy számos hívő nem gyakorolja a tekintélyét, mivel nem ismerik az új helyzetükkel járó tekintélyt. Az egyik fontos oka annak, hogy ezt a harminchárom dolgot tanulmányozzuk, hogy pontosan megismerjük mi mindent jelent az életünkben a Messiásban lévő helyzetünk.

E. Védelem a Sátán ellen

A helyzeti igazság a legjobb védelem a spirituális, lelki hadviselésben a sátáni támadással szemben. Ezt három részből látjuk. Az első Kolossé 2:14-15: *Az által, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára; Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk abban.*

A hívő Messiásban lévő helyzete miatt „együtt megfeszítettett” a Messiással a kereszten; mivel ez így van, a hívő legyőzte a Sátánt. Ezért a hívő legjobb védelme a Sátánnal szembeni fronton a spirituális hadviselésben a Messiásban lévő helyzete, és az ezzel együtt járó tekintélynek az ismerete.

A második rész, ami ugyanerről az igazságról szól, Zsidókhöz írt levél 2:14-15: *Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok valának.*

A Zsidókhöz írt levél szerzője ugyanazt a dolgot hangsúlyozza, vagyis hogy a Messiás halála és feltámadása miatt, és a hívő Messiásban lévő helyzete miatt, s mivel együtt megfeszítettett és együtt feltámasztatott vele, a hívőnél van a győzelem kulcsa. Ez védelmének alapja a sátáni fronton.

A harmadik rész, amely egyben talán a legátfogóbb is ebben a témában, Efézus 6:10-18: *Végezetre, atyámfiak, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbirói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. Álljatok hát elő, körül övezvén derekatokat igazlelkűséggel, és felöltöztvén az igazságnak mellvasába, és felsarúztván lábaitokat a békesség evangéliomának készségével; Mindezekhez fölvevén a hitnek paizsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok; Az idvesség sisakját is fölvegyétek, és a Léleknek kardját, amely az Isten beszéde: Minden imádsággal és*

könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.

Pál háromszor állítja ebben a részben, hogy a spirituális (lelki) hadviselésben a sátáni fronton a hívőnek ellene kell állnia a Sátánnak. Úgy kell ellenállni Sátánnak, hogy *erősek* vagyunk *az Úrban* (10. vers). *Az Úrban* szakkifejezés a hívő Messiásban lévő helyzetére utal. *Erősnek lenni az Úrban* azt jelenti, hogy felismerjük saját helyzetünket, és a helyzetünkkel járó tekintélyt. A harminchárom dolog tanulmányozásával pontosan megtudjuk, hogy mi a tekintélyünk a Messiásban; miután ezt megtudtuk, valóban harcolhatunk a spirituális hadviselés során, és győzelmet arathatunk.

F. Velejárók

A hívő Messiásban lévő helyzeti igazságának van néhány sajátos velejárója, s ezek mind a hívő Messiással való azonosságára vonatkoznak az ő engesztelő munkájában. Összesen nyolc ilyen velejáró van.

Először is, a hívő *megfeszítettett* a Messiással (Galátzia 2:20).

Másodszor, a hívő *meghalt* a Messiással (Kolossé 2:20).

Harmadszor, a hívő *eltemtetett* a Messiással (Róma 6:4).

Negyedszer, a hívő *megelevenedett* a Messiással (Efézus 2:5).

Ötödször, a hívő *feltámadt* a Messiással (Kolossé 3:1).

Hatodszor, a hívő a Messiással *együtt szenved* (Róma 8:17).

Hetedszer, a hívő *megdicsőül* a Messiással (Róma 8:17).

S nyolcadszor, a hívők *örökös társak* lesznek a Messiással (Róma 8:17).

I. MEGVÁLTÁS

A megváltás a hívő első helyzeti igazsága. Az Írásrészek, amelyek a megváltást a helyzeti igazság részének tekintik, a következők: Róma 3:24, I. Korinthus 1:30, Efézus 1:7, Kolossé 1:14.

A megváltás ára a Messiás vére volt. A megváltás fogalma ezt jelenti: „kivásárolni”. A lelki életben a jelentése: „kivásárolni a bűn rabszolgapiacáról.” Valaminek a megvásárlásához mindig szükség van annak az árára. Az ár itt a Messiás vére volt (I. Korinthus 6:19-20, I. Péter 1:18-19).

A „megváltásra” három görög szó létezik. Mindegyiknek a jelentése egy árnyalatnyival különbözik egymástól. Az első szó az *agorazo*, amelynek jelentése „megvásárolni,” „megfizetni a bűn által követelt árat azért, hogy valaki megszabadulhasson” (II. Péter 2:1, Jelenések 5:9). A második szó az *exagorazio*, amelynek jelentése „kivásárolni a piacról.” Lelki értelemben ez annyit tesz „kivásárolni a bűn rabszolgapiacáról” (Galátzia 3:13, 4:5). A harmadik görög szó a *lutroo*, ami annyit jelent, hogy „elengedni, felszabadítani” (Máté 20:28, I. Timóteus 2:6, Titus 2:14).

E három görög szó alapján a megváltás azt jelenti, hogy a felszabadult személyt az ár megfizetésével megvásárolták a Messiás vérével; eltávolították a piactérről, a bűn piacteréről; és felszabadították, hogy az Úrnak szolgálhasson.

II. MEGBÉKÉLÉS

A hívő második helyzete a megbékélés. A megbékélés azt jelenti, hogy a világ helyzete, amely elidegenedett állapotban volt Istentől, a Messiás halálával megváltozott, s így most már minden ember számára elérhető a megváltás. A megbékélés miatt minden embert megváltható. Ez nem azt jelenti, hogy minden ember meg fog térni, hiszen ehhez szükség van

a személyes hitre is, ám minden ember számára elérhető a megváltás (Róma 5:10-11, II. Korinthus 5:18-19, Kolossé 1:20-22).

Bibliai értelemben a megbékélés nem két kárt szenvedett ember megbékélésére utal, hanem arra, hogy a sértést elkövető emberiség újra megbékül a megsértett Istennel.

III. ENGESZTELÉS

A hívő harmadik helyzete az engesztelés. Az engesztelés meghatározása szerint, Isten haragja megelegült az által, amit a Messiás halála elért, Róma 1:18a alapján: *Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen.*

Az engeszteléssel Isten haragja megelegült az által, amit a Messiás halála elért, s ezért Isten többé nem haragszik a hívőre (Róma 3:25, I. János 2:2, 4:10).

IV. MEGBOCSÁTÁS

A hívő negyedik helyzete a megbocsátás. A megbocsátás azt jelenti, hogy a hívő összes bűne – múltbeli, jelenbeli, és jövőbeli – megbocsátást nyert (Efézus 1:7, Kolossé 1:14, 2:13). Tehát nincs olyan a hívő által elkövetett bűn, ami miatt elveszíthetné az üdvösségét. A Messiás jóval azelőtt halt meg, hogy a jelenleg élők egyetlen bűnt is elkövethettek volna. Meghalt az összes jövőbeli bűnéért, beleértve a ma élők bűneit is. Minden bűn – múlt-, jelen-, és jövőbeli, – teljes megbocsátást nyert. Ezért nem létezik olyan bűn, amelynek elkövetésével a hívő elveszíthetné az üdvösségét.

Ennek az igazságnak az alkalmazását látjuk Efézus 4:32-ben: *Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek.*

Vegyük észre a *Krisztusban* kifejezést. Ez a szakkifejezés jellemzi a hívő helyzetét. Pál hangsúlyozza a megbocsátás helyzetét: *miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek.* Az alkalmazás szerint, mivel a hívő is megbocsátást nyert, ezért neki is meg kell bocsátania azon hívőtársainak, akik helytelenül bántak vele.

Kolossé 3:13-ban is látjuk ezt az alkalmazást: *Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképpen ti is.*

Mivel a hívő megbocsátást nyert, hajlandónak kell lennie megbocsátania másoknak is.

V. MEGIGAZULÁS

A megigazulás a hívő ötödik helyzete. A megigazulás meghatározása: „igaznak nyilvánított” (Róma 3:24, 5:19, 8:30). A megigazulás azt jelenti, hogy a hit eredménye az, hogy részesülünk a Messiás igazságosságában. A tény, hogy a hívő igaz a Messiásban, az alapja a megigazulás bejelentésének, vagy az igaznak nyilvánításának.

VI. MEGDICSŐÜLÉS

A hívő hatodik helyzete a megdicsőülés. A tény, hogy Isten szemében a hívő már megdicsőült, a biztosítéka annak, hogy a hívő végül részt vesz a Messiás dicsőségében (Róma 8:18, 30, 9:23, Kolossé 3:4, I. János 3:2). Helyzetileg a megdicsőülés azt jelenti, hogy a hívő bizonyosan megdicsőül gyakorlati és tapasztalati úton azon az eljövendő napon.

VII. SZABADÍTÁS

A szabadítás a hívő hetedik helyzete. Ez a szó kifejezetten arra utal, hogy megszabadulunk a *sötétség hatalmától* (Apostolok Cselekedetei 26:18, Efézus 2:1-2, Kolossé 1:13, Zsidókhoz írt levél 2:14-15). A tény, hogy a hívő megszabadult a *sötétség hatalmától*, azt jelenti, hogy többé nincs semmiféle kötelezettsége arra, hogy Sátánt szolgálja. A hívő a sötétség országából a Fiú világosságának országába került.

VIII. KÖRÜLMETÉLÉS

A hívő nyolcadik helyzete a körülmetélés. Ez nem a fizikai, a test körülmetélésére utal, hanem a szív körülmetélésére Kolossé 2:11-ben. Ez a helyzeti igazság, a szív körülmetélése a hústest cselekedeteinek elhagyása.

A Messiásban való körülmetélés gyakorlati alkalmazása azt jelenti, hogy elhagyjuk a hústest cselekedeteit, és igaz módon járunk az Úr előtt.

IX. ELFOGADOTTAK VAGYUNK ISTEN ELŐTT

A hívő kilencedik helyzete az, hogy elfogadott Isten előtt. A hívő elfogadott Isten előtt az Efézus 1:6, és II. Péter 2:5 szerint. Ennek a helyzeti igazságnak öt szempontja van.

Először is azt jelenti, hogy a hívőt Isten igazzá tette azáltal, hogy a Messiás igazságát neki tulajdonította (Róma 5:11-21, I. Korinthus 1:30, II. Korinthus 5:21).

Másodszor, a hívő helyzetileg megszentelt. Isten nézőpontjából a hívő megszentelt, ezért minden hívőt „szentnek” nevez (I. Korinthus 1:2,30, 6:11).

Harmadik, a *hívő örökre tökéletessé tétetett*. A helyzeti igazság szempontjából a hívőre már tökéletesként tekintenek (Zsidókhoz írt 10:14).

Negyedik, a hívőt Isten elfogadhatóvá tette. Tehát a hívő azért elfogadható Isten előtt, mert ő elfogadhatóvá tette, azáltal, hogy nincs kárhoztatva a bűneiért (János 3:18, 5:24, Róma 8:1).

Az Isten előtti elfogadottság ötödik szempontja az, hogy a hívőt Isten *alkalmassá tette*. *Alkalmassá tenni* azt jelenti, hogy valaki „minősített, alkalmas”. A hívő alkalmas lett, s ezért elfogadott Isten által (Kolossé 1:12).

X. A SZENTLÉLEK ZSENGÉJE

A hívő tizedik helyzete az, hogy Róma 8:23 szerint rendelkeznek a (Szent) *Lélek zsengéjével*. Ennek a helyzetnek öt szempontja, összetevője van.

Az első, a hívő újjá lett teremtve, vagyis újjászületett (János 3:5-6, Titus 3:5).

Második, a hívőt megkeresztelte a Szentlélek, s ezzel belehelyezte a Messiás testébe (Róma 6:1-10, I. Korinthus 12:13).

A Szentlélek *zsengéje* birtoklásának harmadik összetevője szerint a Szentlélek a hívőben lakozik, aminek következtében a hívő teste Isten templomává válik (Róma 5:5, 8:9, I. Korinthus 3:16, 6:19, Galátzia 4:6, II. Timóteus 1:14, I. János 2:27, 3:24).

Negyedik, a hívőt elpecsételi a Szentlélek. Ez a biztosítéka annak, hogy a hívő örök biztonságban van (II. Korinthus 1:22, Efézus 1:3-14, 4:30).

Ötödik, a hívő teljes a Szentlélekkel. Ez teszi képessé a hívőt a szolgálatra (Efézus 5:18).

XI. ISTEN ÖRÖK TERVÉBEN

A hívő tizenegyedik helyzete az, hogy a hívő Isten örök tervének szereplője és részese II. Timóteus 1:9 szerint. Ennek is öt szempontja van.

Az első szerint a hívőt Isten eleve ismeri; Isten eleve ismeretének része (Róma 8:29, Efézus 1:5,11,12, I. Péter 1:1,2).

Második, a hívőt Isten eleve elrendelte arra, hogy üdvözüljön (János 6:65, Róma 8:29-30).

Harmadik, a hívők Isten választottai; Isten választotta őket (Róma 8:33, Kolossé 3:12, I. Thesszalonika 1:4, Titus 1:1, I. Péter 1:1-2).

Negyedik, a hívő kiválasztott. Isten örök tervének részeseiként Isten kiválasztotta a hívőket az üdvösségre (Efézus 1:4, II. Thesszalonika 1:13).

Isten örök tervének részeseiként az ötödik szempont az, hogy a hívők elhívottak. Isteni elhívást kaptak az üdvösség állapotába (Róma 8:30, 9:24, I. Thesszalonika 5:24, II. Thesszalonika 2:14, II. Timóteus 1:9, Zsidókhoz írt levél 3:1).

XII. A SZIKLÁRA ALAPOZVA: A MESSIÁS

A tizenkettedik helyzet a hívő hitének alapja. Erre a helyzetre alapozva a hívő biztos alapon állhat; hívő életét sziklaalapra, nem pedig homok alapra építheti (Máté 7:24-27, I. Korinthus 3:9-15, Efézus 2:20-22, I. Péter 2:4-6).

XIII. KÖZELVALÓKKÁ LETTÜNK

A tizenharmadik helyzet a pogány hívőkre vonatkozik, nem igazán a zsidó hívőkre. A *közelvalókká tett* kifejezés azokra a pogány hívőkre vonatkozik, akik új helyzetbe kerültek, s most már élvezhetik a zsidó spirituális áldásokat. A Messiásba vetett hiten keresztül a pogány hívő közel került. Nem azért, hogy a zsidó szövetségek fizikai, anyagi, hanem azok spirituális előnyeit élvezhesse (Efézus 2:13 szerint).

Jakab 4:8-ban látjuk az erre vonatkozó alkalmazást: *Közeledjétek az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek.*

Mivel a hívő helyzetileg közel került, a gyakorlatban is közelebb kell húzódnia Istenhez, s így módon megtisztul bűneitől.

XIV. SZENT ÉS KIRÁLYI PAPSÁG TAGJAI

A tizenegyedik helyzet az, hogy a hívők szent és királyi papság tagjai lettek; ennek eredményeként az összes hívő pap is. Ez különösen igaz a zsidó hívőkre I. Péter 2:5,9-ben, ám Jelenések 1:5-6 és 5:9-10 szerint a pogány hívőkre is igaz.

Számos alkalmazás jár együtt azzal a ténnyel, hogy a hívők szent és királyi papság tagjai lettek. Az egyiket Róma 12:1-2-ben látjuk, ahol Pál inti a hívőt, hogy *testét élő áldozatul szánja oda*. Az élő áldozat odaszánása természetesen papi feladat.

Filippi 4:18-ban találunk egy másik alkalmazást: *Megkaptam pedig mindent, és bővülködöm; beteltem, vévén Epafróditustól, amit küldöttetek, mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek.*

Ebben a szövegösszefüggésben Pál adományokról beszél, amelyet neki küldtek szolgálata támogatására. Pál azt mondja, hogy az anyagi támogatás küldése papi cselekedet volt. Olyan, mintha édes illatot ajánlottak volna fel, *mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek*. A hívő papi feladatai betöltésének egyik módja az, ha a szolgálatban lévő embereket anyagilag támogatja.

II. Timóteus 4:6-ban található egy újabb alkalmazás: *Mert én immár megáldoztatam, és az én elköltözésem ideje beállott.* Pál itt közelgő mártírhaláláról szól. Az is áldozat, amikor egy hívőnek meg kell halnia a hitéért. A hívő papság egyik gyakorlati része az, hogy késznek kell lennünk feladni az életünket a hitünkért.

Egy újabb alkalmazás található a Zsidókhöz írt levél 13:15-16 részben: *Annak okáért ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéből vallást tevő ajkaknak gyümölcseit. A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkeztek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.* A hívő úgy is elláthatja papi feladatát, hogy a dicséretnek áldozatát ajánlja fel Istennek. A hívőknek jó dolgokat kell mondania, és jó cselekedeteket kell tennie másokkal: *mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.*

XV. ÁTHELYEZÉS ISTEN KIRÁLYSÁGÁBA

A hívő tizenötödik helyzete az, hogy többé nem a sötétség királyságának része, hanem Isten királyságáé II. Péter 1:11 szerint. Ennek a helyzetnek két gyakorlati velejárója van.

Az elsőt Kolossé 1:13-ban találjuk, amely szerint az Isten királyságába történő áthelyezés eredménye az, hogy a hívő kiszabadult a *sötétség hatalmából*; a sötétség erőinek nincs törvényes hatalmuk többé a hívő fölött.

Másodszor, az Isten királyságába történő áthelyezés az alap arra, hogy a hívő folyamatosan rendben járjon, a Biblia parancsolatai szerinti életstílusban (I. Thesszalónika 2:12).

XVI. VÁLASZTOTT NEMZETSÉG: SZENT NEMZET, MEGTARTÁSRA VALÓ NÉP

A tizenhatodik helyzet inkább a zsidó hívőkre igaz, mint a pogány hívőkre az I. Péter 2:9 szerint. Emlékeznünk kell arra, hogy Péter nem az egyház egészének írt, hanem kifejezetten a zsidó hívőknek. Az egyház nem választott nemzetség, hanem mindenféle etnikumú emberek csoportja, és nem szent nemzet, hanem mindenféle nemzetiségű emberekből áll. Az egyház nem megtartásra való, egyedi nép, hanem mindenféle nemzetből, törzsből, és nyelvből áll.

Tartsuk emlékezetünkben, hogy Péter kifejezetten zsidó hívőknek írt: ez a különleges helyzet azt jelenti, hogy a zsidó hívők a választott nemzetség, a szent nemzet, és a megtartásra való nép. Péter, a szövegösszefüggés szerint arra mutat rá, hogy bár Izrael nemzete egészében elbukott II. Mózes 19-ben szereplő elhívásának betöltésében, Izrael maradéka, a nemzeten belüli zsidó hívők, akiket Isten Izraelje néven ismerünk, betöltötte elhívását. Ők tehát a választott nemzetség, a szent nemzet, és a megtartásra való nép.

Alkalmazás tekintetében pedig ennek a helyzetnek a célja az, hogy a hívők jó cselekedeteket cselekedjenek (Titus 2:14).

XVII. MENNYEI ÁLLAMPOLGÁROK

A tizenhetedik helyzet az, hogy a hívő állampolgársága most már a mennyben van (Lukács 10:20, II. Korinthus 5:1-2, Efézus 2:19, Filippi 3:20, Zsidókhöz írt levél 12:22-24, I. Péter 2:11-12).

A mennyei állampolgárság gyakorlati alkalmazása az, hogy ennek eredményeként a hívőnek mennyei dolgokon kellene gondolkodnia, nem földieken. A hívő ezen a földön vándor csupán, idegen, külföldi lakos, egyszerűen csak áthalad azon. A hívőnek rendelkezésére áll minden bátorítás, hogy részt vegyen azokban a dolgokban a világban, amelyekben szükséges és kell, de emlékeznie kell arra, hogy az amerikai, kanadai, belga, vagy német állampolgárságnál fontosabb, hogy mint minden más hívő, ő is a menny állampolgára.

XVIII. ISTEN CSALÁDJÁBAN

A tizennyolcadik helyzet az, hogy a hívő most már Isten háztartásának a tagja, része Isten épületének (I. Korinthus 3:9, Galátzia 6:10, Efézus 2:19-20, I. Péter 2:5).

XIX. ÖRÖKBEFOGADÁS

A tizenkilencedik helyzet az örökbefogadás; a hívőt Isten gyermekeként fogadták örökbe (Róma 8:15,23; Galátzia 4:5, Efézus 1:4-5). Az örökbefogadás előnye az, hogy míg a természetes gyerekek a születésük miatt vannak a családban, az örökbefogadott gyerekeket a kiválasztották a szeretetre. Isten örökbefogadott gyermekének lenni azt jelenti, hogy Isten úgy döntött, minden egyes hívőt szeret.

XX. ISTEN GYERMEKEI

A huszadik helyzet az előző következménye. Mivel a hívőt örökbe fogadták, most már Isten gyermeke (János 1:12, Róma 8:16, I. János 3:1-2). Ennek a helyzetnek négy szempontja van. Először is azt jelenti, hogy a hívő született (I. János 5:1, I. Péter 1:23).

Másodszor, a hívőket, akik egykor holtak voltak a vétkeikben és bűneikben, Isten megelevenítette, élővé tette. Többé már nem halottak lelkileg, és megelevenedtek, hogy Isten gyermekei legyenek. Lelkileg élővé váltak (II. Korinthus 5:14-15, Efézus 2:5, Kolossé 2:13).

Harmadszor, a hívők most már Isten fiai. A „fiak” zsidó jelentése „követők” is, csakúgy, ahogyan a *B'nai B'rith* jelentése „a szövetség fiai”, vagy „a szövetség követői”. A hívők Isten gyermekei lettek, s így Isten fiai; Isten követői (Róma 8:14, II. Korinthus 6:18, Galátzia 3:26, 4:6-7, I. János 3:2).

A negyedik, hogy a hívő már új teremtés vagy új teremtmény; a hívő újonnan lett teremtvé, hogy Isten gyermekévé váljon (II. Korinthus 5:17, Galátzia 6:15, Efézus 2:10, 4:24, Kolossé 3:10).

XXI. A SZENTEK KÖZÖSSÉGÉNEK RÉSZESE

A huszonegyedik helyzet az, hogy a hívők a szentek közösségének részesei (János 17:11, 21-23, I. János 1:3,7).

Ennek a helyzetnek a gyakorlati alkalmazása a hívők közötti egység alapja. A hívők egységben lehetnek, mert mindannyian a szentek közösségének részesei.

XXII. A VILÁG VILÁGOSSÁGA

A huszonkettedik helyzet az, hogy a hívő nem csupán a világ világossága, hanem *világosság az Úrban* az Efézus 5:8 szerint. A hívők a *világosság gyermekei*, s ezért a világosságban kell járniuk. Itt is a hívő gyakorlatának idomulnia kell a pozíciójához, helyzeti igazságához. A hívők helyzetileg a *világosság gyermekei*, ezért gyakorlatban is a világosságban kellene járniuk.

Ennek a helyzetnek az alkalmazása I. Thesszalónika 5:4-9-ben található: *De ti, atyámfiak, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok. Mert akik alusznak, éjjel alusznak; és akik részegek, éjjel részegednek meg. Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltöztvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az*

üdvösségek reménységébe. Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Pál alkalmazása szerint, mivel a hívők a világosság és a nappal gyermekei, és a nagy nyomorúság a sötétség ideje, az Úr napja, vagy a *harag* napja a 9. versben, ezért az egyház szentjeinek soha nem kell átélniük a nagy nyomorúságot. Egyike a számos oknak, amiért az egyház nem megy át a nagy nyomorúságon az, hogy a nagy nyomorúság a sötétség ideje, a hívők azonban a világosság gyermekei. Mivel ők helyzetileg *világosság az Úrban*, nem esnek át a nagy nyomorúságon.

XXIII. MENNYEI KAPCSOLATOK

A huszonharmadik helyzet az, hogy a hívő most már rendelkezik bizonyos mennyei kapcsolatokkal. Ennek a helyzetnek hét szempontja van.

Először is, ez azt jelenti, hogy a hívő társa az életben a Messiás (Galátzia 2:20, Kolossé 3:3-4, I. János 5:11-12). A Messiás a hívőn keresztül élheti az életét, bár a hívő felelős azért, ahogyan az életét éli.

A második, a hívő társ a Messiással a helyzetében (Efézus 2:6, Kolossé 3:1-3).

A harmadik, hogy a hívő társa a Messiásnak a szolgálatban, és „együtt szolgál” vele szolgálként (János 17:18, 20:21).

Negyedszer azt jelenti, hogy a hívő részt vállal a Messiással az ő szenvedéseiben. Ő szenvedett, és a hívő is szenvedni fog. A szenvedés nem feltétlenül a lelkiség hiányának a jele, épp ellenkezőleg; pont az igaz lelkiség jele lehet (Róma 8:17, II. Korinthus 1:5, Filippi 1:29, 3:10, II. Timóteus 2:12).

Az ötödik szempont az, hogy a hívő a Messiás társa az imában. A hívő imádkozik, a Messiás pedig vele és érte imádkozik (János 14:12-14, 16:23-24, I. János 5:14-15). Ez az egyik oka, hogy a hívőnek Jesua (Jézus) nevében kell imádkoznia.

A hatodik, a hívő társ a jegyességben; a Messiás a vőlegény, és a hívők a menyasszony (II. Korinthus 11:2, Efézus 5:25-27).

Hetedszer, a hívő a Messiás társa az eljövételének várásában (Titus 2:13, Zsidókhoz írt levél 9:28).

XXIV. TELJESSÉG

A huszonnegyedik helyzet az, hogy Kolossé 2:10 szerint a hívő teljes a Messiásban. Ez azt jelenti, hogy a hívő *teljessé tétetett*. A hívő teljes öbenne, bár a gyakorlatilag számos dolog hiányozhat még az életéből. Ám a hívő helyzete miatt mégis teljes.

XXV. RENDELKEZIK MINDEN LELKI ÁLDÁSSAL

A huszonötödik helyzetben a hívőnek nem kell a lelki áldások után sóvárognia. Nem kell „késlekednie,” vagy várnia a lelki áldásokra; nem kell „kiimádkoznia” a lelki áldását. Már rendelkezik minden lelki áldással. Csak az a kérdés, hogy hogyan és mikor élvezze ezeket a lelki áldásokat, mikor alkalmazza, és mikor ne alkalmazza őket (I. Korinthus 3:23, Efézus 1:3).

XXVI. AJÁNDÉK ISTENTŐL AZ ATYÁTÓL ISTENNEK A FIÚNAK

A huszonhatodik helyzet az, hogy a hívő ajándék Istentől az Atyától Istennek a Fiúnak (János 6:37-40, 17:2,6,9,24).

Ennek a helyzetnek a fő alkalmazása az örök biztonság biztosítása. Mivel a hívő ajándék Istentől, az Atyától Istennek, a Fiúnak, nem lehet kiragadni sem az Atya, sem a Fiú kezéből.

XXVII. A MESSIÁS ÖRÖKSÉGE

A huszonhetedik helyzet az, hogy a hívőt a Messiásra hagyományozták, s ezért Efézus 1:8 szerint a hívő a Messiás öröksége. Jesua örökölte a hívőt; emiatt a hívő a Messiás különleges, magán, és egyéni tulajdona.

XXVIII. ÖRÖKÖSÖK

A huszonnyolcadik helyzet az, hogy a hívők nem csupán örökség, hanem örökösök is, „örökösstársai” a Messiásnak. Ez azt jelenti, hogy a hívők egy napon megkapják az örökségüket (Róma 8:17, Galátzia 4:7, Efézus 1:11,14, Kolossé 1:12, 3:24, Titus 3:7, Zsidókhöz írt levél 9:15, I. Péter 1:4). Ebben az örökségben benne foglalják a feltámadott test, és a messiási királyságban elfoglalt helyzet. A hívő örökölni fog a messiási királyságban.

XXIX. MEGSZABADULT A TÖRVÉNYTŐL

A huszonkilencedik helyzet kijelenti, hogy a hívők megszabadultak a törvénytől. Míg ez egy bizonyos értelemben minden hívőre vonatkozik, különösen igaz a zsidó hívőkre, egyszerűen azért, mert a pogány hívők soha nem álltak a mózesi törvény alatt. Csakis a zsidók voltak a mózesi törvény alatt, tehát különösen a Messiás testében lévő zsidó hívők szabadultak meg a törvénytől (Róma 6:14, 10:4, II. Korinthus 3:2-11, Galátzia 3:19, Efézus 2:11-15, Zsidókhöz írt levél 7:11-12). Helyzetileg a zsidó hívő megszabadult a törvénytől.

XXX. AZ Ó EMBER ÍTÉLETE, ÚJ JÁRÁS

A harmincadik helyzet az, hogy a hívő *ó ember*, a bűnös természete megítéltetett, ezért már képes új járásban járni, és erre fel is szólítják.

Ennek a helyzetnek a gyakorlati alkalmazása szerint megadja a hatalmat *az új életben járásra* (Róma 6:1-11 és Galátzia 2:20). Amikor azt mondjuk, hogy az ó ember megítéltetett, ezzel azt is tanítjuk, hogy a hívő *ó ember* megfeszítettetett a Messiással. Ezért a régi természetnek, a bűnös természetnek vagy az ó embernek többé nincs semmilyen köteleke, semmilyen törvényes tekintélye a hívő fölött. A hívő többé nem köteles a régi bűnös természetnek engedelmessé válni. Ezért hatalmában van *az új életben járni*. Ez a helyzet a hívőt új járásra hívja el.

XXXI. EGYESÜLT AZ ATYÁVAL, A FIÚVAL, ÉS A SZENTLÉLEKKEL

A harmincegyedik helyzet az, hogy a hívő egyesült az Atyával, a Fiúval, és a Szentlélekkel Apostolok Cselekedetei 17:28 és II. Korinthus 6:16 szerint. Ennek a helyzetnek hat szempontja van.

Az első, a hívő Istenben az Atyában van (János 17:21, I. Thesszalonika 1:1, II. Thesszalonika 1:1).

A második, az Atya is a hívőben van. Egyrészt a hívő az Atyában van, másrészt az Atya a hívőben van (János 14:23, Efézus 4:6).

A harmadik, a hívő a Fiúban van. A hívő nem csak Istenben, az Atyában van, hanem Istenben, a Fiúban is (János 14:20, 17:21, Róma 8:1, II. Korinthus 5:17).

A negyedik, a Fiú is a hívőben van. Isten, a Fiú a hívőben lakozik (János 14:20,23, Kolossé 1:27). Itt is egyrészt a hívő Istenben, a Fiúban van, másrészt a Fiú van a hívőben.

Az ötödik, a hívő a Szentlélekben van (Róma 8:9, Efézus 2:22).

A hatodik, a Szentlélek a hívőben van (János 14:16-17, Róma 8:9,11, I. Korinthus 2:12, 3:16, 6:19, II. Timóteus 1:14). Egyrészt a hívő a Szentlélekben van, másrészt a Szentlélek a hívőben van.

Tehát nem csupán a legtöbb hívő által ismert egy szempont létezik, vagyis hogy a Szentlélek a hívőben lakozik, hanem öt másik is létezik. A teljes, háromszemélyű Isten a hívőben lakozik nagyon is valós értelemben, és a hívő benne lakozik a teljes háromszemélyű Istenben. A hívő egyesült az Atyával, a Fiúval, és a Szentlélekkel.

XXXII. ISTENHEZ MENETEL

A harminckettedik helyzet az, hogy a hívőnek menetele van Istenhez. Ennek a helyzetnek négy szempontja van.

Először is, Róma 5:2 szerint a hívőnek menetele van Isten kegyelméhez. A hívőnek mindig azonnali hozzáférése van Isten kegyelméhez. A helyzet gyakorlati alkalmazása szerint, a hívőt Isten bátorítja kegyelem királyi székéhez való járulásra azért, hogy az éljen a szükséges kegyelemmel bármely próbában, vagy nyomorúságban, amin átesik (Zsidókhöz írt levél 4:14-16). Ha valaki elbukik, meginog, vagy megbotlik a lelki életben, az nem azért történik, mert nem állt rendelkezésére elegendő kegyelem. A hívők azért botlanak vagy buknak el, azért esnek vissza, mert nem alkalmazták a rendelkezésre álló kegyelmet ahhoz, hogy átvigye őket a kísértésen, a szenvedésen, a próbán vagy nyomorúságon. E helyzet fényében használja a hívő a hozzáférést, a menetelt, és éljen a szükséges kegyelemmel!

A második, a hívőnek hozzáférése, menetele van Istenhez az Atyához (Efézus 2:18). Ez az oka annak, hogy a hívő imáit Istennek, az Atyának címzi, mert menetele, hozzáférése van őhozzá.

A harmadik, ez a menetel megnyugtató. Az Istenhez való menetel egyik célja az, hogy a hívőnek bizonyossága legyen az üdvösségéről. A hívő számára megnyugtató, hogy menetele van Istenhez (Efézus 3:12, Zsidókhöz írt levél 4:16, 10:19,22).

A negyedik, ez a menetel biztosítja az Istennel való közösséget. A hívőnek azért lehet közössége Istennel, mert menetele van hozzá (I. Korinthus 1:9, I. János 1:3).

Ennek a helyzetnek a nyilvánvaló alkalmazása az, hogy a hívőnek használnia kell ezt a hozzáférést, menetelt, és élveznie az Istennel való közösséget.

XXXIII. ISTEN BŐSÉGES TÖRŐDÉSE

A harmincharmadik helyzet az, hogy a hívő Lukács 12:24 szerint Isten bőséges, „*mennyivel inkább*” törődésében van. Ennek a helyzetnek hét szempontja van.

Először is, a hívő Isten szeretetének tárgya (János 17:23, Róma 5:8, 8:35-39, Efézus 2:4, 5:2, II. Thesszalónika 2:16, I. János 3:1,16, 4:10). Mivel a hívővel Isten bőségesen törődik, így Isten szeretetének tárgya.

Másodszor, mivel a hívővel Isten bőségesen törődik, ezért a kegyelmének is tárgya. A hívőnek nemcsak, hogy menetele, hozzáférése van Isten kegyelméhez, de Isten kegyelmének a tárgya is. Ezen belül van még négy másik szempont is. Először is, a hívő a kegyelem tárgya az üdvösségben; Isten az ő kegyelme által mentette meg a hívőt (János 5:24, 6:27,39,40,47,

Efézus 2:7,9, I. János 5:11-13). Másodszor, a hívő Isten kegyelmének a tárgya a megőrzésben (Róma 5:2, Filippi 1:6). Harmadszor, a hívő Isten kegyelmének a tárgya a szolgálatban. A tény, hogy a hívő szolgálhatja őt, Isten kegyelmének eredménye (János 17:18, Efézus 4:7). Negyedszer, a hívő Isten kegyelmének tárgya a tanításban; Isten az ő kegyelméből tanítja a hívőt és oktatja a lelki igazságokra (Titus 2:11-13).

Harmadszor, Isten bőséges törődésében a hívő Isten hatalmának tárgya annyiban, hogy Isten hatalma gyakran a szenteken keresztül jut kifejezésre (Efézus 1:19).

A negyedik szempont az, hogy a hívő Isten hűségének tárgya. A hívő megkapja Isten hűségét, s bár maga hűtlenkedhet, Isten soha nem hűtlenkedik. A hívő Isten töretlen hűségének a tárgya (I. Korinthus 1:9, 10:13, Filippi 1:6, I. Thesszalónika 5:24, II. Thesszalónika 3:3, Zsidókhöz írt levél 13:5).

Az ötödik, a hívő Isten békéjének a tárgya. Mivel Isten haragja kiengesztelődött, többé már nem haragszik a hívőre; a hívőben lakozik Isten békessége (János 14:27, 16:33, Róma 5:1, Filippi 4:7, Kolossé 3:15).

A hatodik, a hívő Isten vigasztalásának a tárgya. Amikor a hívőnek fájdalma van egy rokona, barátja vagy közeli ismerőse elvesztése miatt, rendelkezik Isten vigasztalásával. Mivel Isten bőséges törődésében van, a hívő mindig Isten vigasztalásának a tárgya (II. Korinthus 1:3,4, 7:6, II. Thesszalónika 2:16-17).

A hetedik, a hívő Isten közbenjárásának a tárgya. E miatt a helyzete miatt a Messiás folyamatosan közbenjár a hívőért (Róma 8:27,34, I. Timóteus 2:5, Zsidókhöz írt levél 7:25, I. János 2:1).

KÖVETKEZTETÉS

Ez az a harminchárom dolog, ami minden hívővel megtörténik üdvössége pillanatában. Ezek azonnal megtörténnek, nem egy folyamat eredményei. Nagyon fontos, hogy a hívő megértse a helyzetét Jézusban a Messiásban, mert amíg ezt nem érti világosan, addig azt sem érti, hogy milyen tekintéllyel bír a helyzetében. Ha nem tudja, hogy mi a tekintélye, akkor nem is tudja gyakorolni azt. Nagyon fontos tehát, hogy a hívő megértse a helyzetét, mert ez a lehető legjobb védelem a spirituális hadviselésben a sátáni és démoni harcban.

A spirituális hadviselésnek három harcvonala van: a hústest, a világ, és az ördög az ő démoni erőivel. Mint minden háborút, ezeket is mind különféleképpen kell megharcolni, különböző stílusban, különböző fegyverek használatával. Ami Sátánt és a démoni erőket illeti, a legjobb védelem a helyzeti igazság megértése, megérteni, hogy mi a hívő helyzete Jezuában a Messiásban, megérteni az ezzel járó tekintélyt, és aztán gyakorolni azt. Amikor Sátán vádolni és támadni kezdi a hívőt, a hívő Isten Igéjének alapján állhat. A hívő soha sem saját érdemének alapján áll, soha nem lenne képes megállni Sátán előtt saját igazsága alapján. A hívő a Messiásban lévő helyzetének alapján áll, és azon a tényen, hogy a Messiás igazságossága neki tulajdonított.